

OPĆINSKI SUDU U SPLITU
(za Županijski sud u Splitu)
Ovr-2137/2022

OVRHOVODITELJ:

Stečajna masa iza LAURUS d.d. u stečaju, Zagreb, Preradovićeve ulica 25, OIB: 45680553131 zastupana po stečajnom upravitelju Maroju Stjepović, Preradovićeve 25, Zagreb, OIB: 57640555089

OVRŠENIK:

LAURUS-BELLEVUE d.o.o., u stečaju, Split, Bana Jelačića 2, OIB: 30066470924, zastupano po stečajnoj upraviteljici Meri Šitić, OIB: 61723426098, zastupano po odvjetnici Jadranki Meštrović Kologranić, Zagorska 22, Zagreb

ODGOVOR NA ŽALBU

U predmetu Ovr-2137/2022 naslovni sud donio je dana 15 rujna 2022. godine Rješenje kojim se:

I.

Prihvata prijedlog ovršenika da sud naloži Financijskoj agenciji odgodu izdavanja naloga bankama za prijenos zaplijenjenih sredstava po Zahtjevu za izravnu naplatu ovrhovoditelja temeljem sudske nagodbe Trgovačkog suda u Splitu broj P-259/2022 od 27. svibnja 2022 godine do okončanja parničnog postupka na koji je upućen ovršenik zaključkom.

II.

Nalaže se ovrhovoditelju Stečajna masa iza Laurus d.d. u stečaju, OIB: 45680553131, u roku od osam dana nadoknaditi ovršeniku trošak postupka u iznosu od 38.246,45 kn /5.076,17 Eur).

Istodobno s rješenjem donesen je i Zaključak:

I.

Upućuje se ovršenik Laurus-Bellevue d.o.o. u stečaju, OIB: 30066470924, da u roku 15 (petnaest) dana računajući od dana primitka ovog zaključka pokrene parnični postupak radi proglašenja ovrhe određene sudskom nagodbom Trgovačkog suda u Splitu broj P-259/2022 od 27. svibnja 2022. nedopuštenom, a iz žalbenog razloga iz članka 50. toč. 1. st. 7., 9. i 10. OZ-a.

Postupajući po predmetnom Zaključku ovršenik je podnio tužbu radi proglašenja ovrhe nedopuštenom dana 23.9.2022. godine.

Ovrhovoditelj je s druge strane dana 23.9.2022. godine podnio Žalbu na Rješenje pod točkama I. i II.

DOKAZ: Tužba radi proglašenja ovrhe nedopuštenom broj P 3510/2022 od 23.09.2022.

Ovršenik se očituje na žalbene navode Ovrhovoditelja kako slijedi:

Žalba je u cijelosti neosnovana.

I.

Ovršenik prvenstveno navodi da je sud počinio bitnu povredu odredaba parničnog postupka iz Članka 254. stavak 2. točka 6. ZPP-a, jer stranci nije dao mogućnost raspravljanja pred sudom.

Smatra da je „očito da je sud smatrao da se ne radi o slučaju u kojemu može donijeti odluku bez da istu dostavi Ovrhovoditelju na očitovanje“ te da je navedeno protivno načelu saslušanja stranaka i raspravnom načelu.

Prema odredbi Članka 21. st 1. Ovršnog zakona, u ovršnom postupku i postupku osiguranja na odgovarajući način se primjenjuju odredbe Zakona o parničnom postupku, **ako Ovršnim zakonom nije drugačije određeno.**

OZ je lex specialis naspram ZPP-a u konkretnoj pravnoj stvari, a svi rokovi i načini postupanja u ovakvom predmetu određeni su upravo njime.

Prema odredbi Članka 210. st. 2. na prijedlog za odgodu na odgovarajući način se primjenjuju odredba Ovršnog zakona o odgodi ovrhe

Prema odredbi Članka 210. st. 2. na prijedlog za proglašenje pljenidbe i prijenosa nedopuštenim na odgovarajući način se primjenjuju odredba Ovršnog zakona o žalbi protiv rješenja o ovrsi (čl.50 i 53).

Prema odredbi Članka 210. st. 3. o prijedlogu za odgodu prijenosa sredstava sud je dužan odlučiti u roku od 8 dana i ako prijedlog prihvati, rješenje kojim će odrediti odgodu odmah dostaviti Agenciji.

Prema odredbi Članka 52. st 1. ako je žalba izjavljena iz razloga čl. 50. stavka 1. točka 7. i točka 9. do 11. Ovršnog zakona, sud prvog stupnja dostaviti će žalbu ovrhovoditelju radi očitovanja **u roku od 8 dana.**

Ovršenik je podnio žalbu temeljem čl. 50.st.1.toč.7., 9. i 10. OZ-a kojim je propisano da ovršenik protiv rješenja o ovrsi može izjaviti žalbu:

- Ako ovrhovoditelj nije ovlašten tražiti ovrhu na temelju ovršne isprave, odnosno ako nije ovlašten na temelju nje tražiti ovrhu protiv ovršenika;
- Ako je tražbina prestala na temelju činjenice koja je nastala u vrijeme kada je ovršenik više nije mogao istaknuti u postupku iz kojeg potječe odluka, odnosno nakon zaključenja sudske ili upravne nagodbe ili sastavljanja, potvrđivanja ili ovjeravanja javnobilježničke isprave;
- Ako je ispunjenje tražbine, makar i na određeno vrijeme, odgođeno, zabranjeno, izmijenjeno ili na drugi način onemogućeno zbog činjenice koja je nastala u vrijeme kada je ovršenik više nije mogao istaknuti u postupku iz kojeg potječe odluka.

Po pitanju članka 50.st.1.toč.7. OZ-a ovrhovoditelj nije bio ovlašten podnijeti ovrhu temeljem ove ovršne isprave, bio je ovlašten i još uvijek je isključivo ovlašten sklopiti kupoprodaju na isti iznos te izvršiti prijeboj potraživanja sukladno nepobijanim odlukama skupština oba društva i to na način da obje strane izdaju račune te izvrše prijeboj, kako je jedino i moguće izvršiti prijeboj.

Po pitanju članka 50.st.1.toč.9.-10. tražbina temeljem koje se traži ovrha jednaka je potraživanju ovršenika prema ovrhovoditelju, samo nije istaknuta u ovršnoj ispravi jer ODLUKE vjerovnika i upute stečajnog suda glase da se najprije sklopi sudska nagodba na taj iznos, tek potom kupoprodaja.

Odredbom iz čl. 52.st.1. i 3. OZ-a propisano je pravo i obveza suda na dostavljanje žalbe odnosno podneska ovrhovoditelju radi očitovanja te obveza da bez odgode donese zaključak kojim će ovršenika uputiti u parnicu radi proglašenja ovrhe nedopuštenom zbog razloga iz st.1. citiranog članka zbog kojeg je izjavljena žalba.

Dakle ispravno je sud dostavio ovrhovoditelju dostavio predmetni prijedlog/žalbu na očitovanje ali je i ispravno donio odluku unutar instruktivnog roka od 8 dana ne čekavši očitovanje ovrhovoditelja na iste.

I kada ovrhovoditelj ospori postojanje razloga za iz čl. 50. st.1. Oz-a, sud prvog stupnja bez odgode će donijeti zaključak kojim će ovršenika uputiti u parnicu radi proglašenja ovrhe nedopuštenom koju je isti dužan pokrenuti u roku od 15 dana (čl 52.st.3 Oz) što je naslovni sud i učinio.

Uostalom sud je rješenjem Ovr-2137/2020 donio odluku o odgodi ovrhe, a temeljem čl. 65. st 11 (2) sud će takvu odluku donijeti nakon što omogući ovrhovoditelju da se očituje, osim ako okolnosti slučaja ne zahtijevaju drugačije.

Stoga su neutemeljene tvrdnje ovrhovoditelja da je Rješenje doneseno 15. rujna 2022. godine dok je isto on preuzeo tek 19. rujna 2022. godine budući da sud ima jasnu zakonsko pravo i osnovu da donese predmetno rješenje i bez njegovoga očitovanja, koja je propisana upravo zbog hitne naravi postupka koja bi bila zacijelo narušena čekanjem da ovršenik prvo preuzme a potom i odgovori na predmetni prijedlog/žalbu.

II.

Nadalje, Ovrhovoditelj navodi da je zahtjev za izravnu naplatu poslao na FIN-u dana 14.07.2022, dok je predmetni prijedlog za proglašenje ovrhe nedopuštenom i prijedlog za odgodu ovrhe podnesen od strane Ovršenika tek u rujnu 2022 te da je iz toga razvidno je da je navedeni prijedlog podnesen nakon protoka prekluzivnog roka za žalbu, te je isti trebalo odbaciti kao nepravovremen.

Također, u prilog navedenom ovrhovoditelj drži da govori i činjenica da je već započela provedba ovrhe, jer kako i sam Ovršenik navodi u svom Prijedlogu od dana 07.rujna 2022. s računa mu je po predmetnoj ovrshi već skinuto 715.001,86 kuna.

Člankom 53.st.1. OZ-a, Ovršenik može zbog razloga čl. 50.st.1.toč.7., 9. i 10. ovoga zakona podnijeti žalbu protiv rješenja o ovrshi i nakon njegove pravomoćnosti a čl.53.st.2. propisuje da se takva žalba može podnijeti sve do dovršetka ovršnog postupka.

Člankom 284 st.5. OZ-a određeno je da ovršenik može tijekom izvansudske ovrhe podnijeti nadležnom sudu žalbu protiv rješenja o ovrshi i nakon protoka roka, zatražiti od tog suda da odgodi ovrhu te poduzimati druge radnje na koje bi bio ovlašten tijekom sudske ovrhe.

Nejasno je pozivanje ovrhovoditelja na činjenicu da je ovrha već počela kada je upravo svrha prijedloga ovršenika da se započeta ovrha obustavi sve iz gore i u prijedlogu navedenih razloga.

III.

Ovrhovoditelj navodi da je pogrešno pretpostaviti da je ovršenik ispunio pretpostavke iz čl 65. st.1. točka 5. OZ-a te da u trenutku donošenja pobijanog rješenja je ovršenik je tek upućen da podigne tužbu, a istu nije podigao niti postoji jamstvo da će istu uopće podignuti.

Ovrhovoditelj navodi da tužitelj nije dokazao niti učinio vjerojatnim da bi mu provedbom ove ovrhe bila nanesena nenadoknativa ili teško nadoknativa šteta.

Tužba je podnesena isti dan (i unutar roka ostavljenog od suda) kada je ovrhovoditelj podnio ovu žalbu.

O ispunjenju pretpostavki iz čl 65.st.1. suviše se ponavljati pa ovršenik upućuje na sadržaj svoj Prijedloga za proglašenje nedopuštenom pljenidbe i prijenosa sredstava te za odgodu prijenosa zaplijenjenih sredstava od 7.rujna .2022. godine temeljem kojeg je doneseno rješenje Ovr-2137/2022.

Ovršenikov račun je blokiran i efektivno mu je onemogućeno daljnje poslovanje.

Zbog specifične situacija s dvije pravne osobe u stečaju vrlo je neizvjesno hoće li nakon unovčenja i diobe stečajne mase ovršenik moći doći do svojih sredstava.

Za razliku od ovršenika koji nemogućnošću raspolaganja svojim sredstvima već sada trpi nenadoknadivu štetu, sam ovrhovoditelj dostavlja dokaze na svoju likvidnosti, te je upravo je ovrhovoditelj taj kojem ovakvo rješenje ne ide na štetu te će mu po eventualnom uspjehu u parnici sredstva biti prenesena na račun, dakle ovom odgodom nije zaknut pa je rukovodeći se načelu razmjernosti apsolutno nejasno zašto se protivi odluci o odgodi dok se ovo pitanje ne riješi u parnici (kao što je nejasan i niz njegovih postupanja koji je doveo do ove ovrhe i posljedično parnice).

Iz svega gore navedenog neupitno je da u predmetu Ovr-2137/2022 naslovni Sud nije počinio bitne povrede odredaba parničnog postupka niti pogrešno ili nepotpuno utvrdio činjenično stanje ili pogrešno primijenio materijalno pravo te da je Žalba u cijelosti neosnovana.

Predlaže se istu u cijelosti odbiti te obvezati ovrhovoditelja da ovršeniku nadoknadi troškove ovoga odgovora na žalbu.

POPIS TROŠKA:

Sastav odgovora na žalbu Tbr 7.30.597,16 kn/ 4.060,94 Eur
PDV 25%.... 7.649,29 kn/ 1.015,23 Eur
Prema fiksnom tečaju konverzije 7.53450 /1 Eur

U Zagrebu, 13. listopada 2022. godine

Ovršenik po punomoćniku:

